

نامه سرکشاده به نمایندگان محترم ملت بینوای افغان در ولسی جرگه و مشرانو جرگه

خواستم با در نظر داشت حالت فقر و گدائی افغانستان و باز هم فراز و نشیب هائی در امتیازات به مفهوم معاشاتی کدر کاری وطن، خواه رسمی باشند یا شخصی و یا (NGO) ئی توجه آن ذواتی را در زمینه معطوف دارم که بار الزام نمایندگی از ملت بدبخت و بینوای افغان را بدوش می کشند. با آنکه اکثراً ترسی از خدا و شرمی از مردم هم ندارند، باز هم به این عرایض توجه فرمایند. آن توجهی که منافع ملی و حقوق مزد و کار واقعی را با از بین بردن فرق طبقاتی و امتیازاتی متضمن است.

آنچه از سالیان دور سلطنت اعلیحضرت محمد ظاهر شاه و جمهوریت اول مرحوم محمد داوود خان بخاطر دارم معاش مامورین از رتبه ۱۱ تا فوق رتبه و وزارت یک جریان تسلسل ارتقائی را می پیمود.

اگر مامور رتبه ۱۱ از ۱۵۰۰ افغانی آغاز می شد و تا رتبه ۲ و اول به ۶۰۰۰ افغانی و تا وزارت به ۱۱ هزار افغانی میرسید و کلائی محترم ولسی جرگه و مشرانو جرگه از ۹ هزار افغانی (نه ۵۵۰۰۰ الی ۱۷۰ هزار افغانی امروزی) که تا ریاست آن به ۱۵ هزار افغانی میرسید، تجاوز نمیکرد. باساست تعادل زندگی و عدالت تخصیصی، قابل صدا و شکایت نبود. نه اسعار بیگانه ای اقتصاد و بودجه ساز ما بود و نه امر و مامور مارا از بالا تا پائین جیره خوار ساخته بودند که دور ننگین قبل از استقلال مارا تمثیل کنند.

بیانید واقعیتهای را که برادران و خواهران بوکالت رسیده ما بعضاً هیچ مورد سوال قرار نداده و فقط افزودی معاشات مامورین دولت را از پول گدائی جهانی طالب اند، بحضور خدا و ملت شنوای بینای دهن بسته مورد بحث قرار بدهیم. چرا آنهاست که معاشات چندین چندین برابر بلندتر از یک کاتب بیچاره ۲۰۰۰ یا ۲۵۰۰ افغانی مگیر (با چند سرعایل) با خرج میز نان و موترها و محافظین مسلح و هزار و یک جلوه و ناز به کمی آن نارضائیت نشان داده و آنرا کم می شمارند - به تنزیل اضافه ستانی های خلاف افغانیت و اسلامیت خود تن نمی دهند و مانند، حد اقل به همان رژیم شاهی و جمهوری اول، که همه آنرا رژیم فرتوت می خوانند به عدالت اجتماعی و انسانی و قبول درد دیگران - نزدیک و یا مساوی نمی سازند. قاضی حکم قرآن مبارک را در وقت رشوه گیری نادیده گرفته و حاکم و افسر نافرمان، رژیم و قانون را معتبر نمی شناسد آیا مگر به گفته حافظ شیراز " قدرتی هست که این دآوری ها را به پیشگاه داور حقیقی برساند؟ " نه - زیرا دست قدرت شکسته و تاوان گردن جهان و چشم بین این و آن است و افغانی و افغانیت واقعی و اسلام راستین در فریاد و فغان. که بد بختانه آن و آنانی را که قدرت در بازو، زر در جیب و سلاح بر شانه ولی احساس وطنی و درد قلبی کمتر عیان، قانع ساختن ازین رشوه ها، اختلاسها، قاچاق بری ها و دزدی های بزرگ (که میگویند یکی از حسابات دآوری چشم ملت به مبلغ ۴۰ میلیون دالر تازه برملا شده و عاقبت ها بدنبال) هم دشوار است و هم بسیار بسیار آسان - و بلی - در صورتیکه قرآن پاک هادی - محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم رهنما و وجدان پاک اسلامی و ملی حکمران ما باشد.

حضرت رسول اکرم صلی الله و علیه وسلم با خرج تمام غنای حضرت بی بی خدیجه و زندگی فقیرانه حتی قبل از رحلت آخرین ۷ دینار را نیز به مستحقین دادند تا بحضور خداوند شرمنده نروند ولی ما !!! ؟

پایان